

Στη ζωή βρίσκουμε αυτό που επικεντρώνουμε το βλέμμα μας

Ένας γεράκος καθόταν στο σταθμό ενός τρένου και περνούσε την ώρα του καπνίζοντας και χαζεύοντας τους περαστικούς.

Κάποια μέρα επειδή είχε ευγενικό και προσιτό βλέμμα τον πλησιάζει ένας ταξιδιώτης και τον ρωτά: «Πως είναι οι άνθρωποι στην πόλη σας γιατί είμαι καινούριος εδώ και θα ήθελα να ξέρω την νοοτροπία του τόπου αυτού;»

Ο γεράκος τον κοίταξε και τον ρώτησε: «Πως ήταν οι άνθρωποι από εκεί που έφυγες;»

Ο ταξιδιώτης του απαντά: «Αφήστε τα. Ήταν ανταγωνιστικοί – σκληροί – άκαρδοι – υλιστές – δεν μπορούσα να εμπιστευτώ κανέναν».

«Και εδώ έτσι είναι», του απαντά ο γεράκος.

Ο ταξιδιώτης έφυγε απογοητευμένος.

Ένας άλλος ταξιδιώτης είδε την σκηνή παρόλο που δεν άκουγε την συζήτηση και αισθάνθηκε και αυτός ότι μπορούσε να ρωτήσει τον ηλικιωμένο αυτό κύριο.

Και αυτόν τον βασάνιζε το ίδιο ερώτημα : «Πως είναι οι άνθρωποι στην πόλη σας;»

και αυτός πήρε την ίδια απάντηση: «Πως ήταν οι άνθρωποι από εκεί που έφυγες;»

Αυτός απάντησε: «Αχ μην μου τα θυμίζετε... τι καλούς φίλους άφησα εκεί .... πόσο με αγαπούσαν... όλοι έκλαιγαν όταν αποχαιρετιζόμασταν αλλά δεν μπορούσε να γίνει διαφορετικά. Έπρεπε να φύγω για ένα διάστημα».

«Μην ανησυχείς παιδί μου» του απαντάει ο γεράκος , «και εδώ έτσι είναι οι άνθρωποι... και εδώ θα σε αγαπήσουν θα σε στηρίξουν και θα κλάψουν με σένα!»

Μήνυμα: στη ζωή βρίσκουμε αυτό στο οποίο επικεντρώνουμε το βλέμμα μας και ψάχνουμε να βρούμε. Αν ψάχνουμε για ελαττώματα, για κακία, για αντιπάλους θα τα βρούμε. Αν ψάχνουμε για αγάπη, για το καλό στους γύρω μας, όχι απλά θα το βρούμε, αλλά και θα το γευτούμε. Χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν θα μας βρουν συμφορές, αλλά και στις συμφορές θα έχουμε ζεστά πρόσωπα γύρω μας!